

Beslutningsforslag nr. B 88. Fremsat den 6. april 1994 af Kirsten Jacobsen (FP), Aage Brusgaard (FP), Pia Kjærsgaard (FP), Steffen Kjærulff-Schmidt (FP) og Poul Nødgaard (FP)

Forslag til folketingsbeslutning

om garanti for ventetid på maksimalt tre måneder på permanente plejehjemspladser

Folketinget pålægger regeringen at fremsætte lovforslag, der sikrer, at ventetiden på permanente plejehjemspladser eller beskyttede boliger maksimalt bliver tre måneder, samt at aflastningspladser kan anvises uden ventetid.

Bemærkninger til forslaget

Ifølge bistandsloven skal ældre have »den nødvendige« hjemmehjælp både til personlig pleje og til rengøring. Dette krav lever kommunerne stadig ikke op til. Derfor mener forslagsstillerne, at der i øjeblikket er tale om en utålelig situation, hvor bistandsloven overtrædes. Det bevirker, at flere må flytte på plejehjem.

Ifølge forslagsstillerne er det derfor nødvendigt, at det ved lov sikres, at ventetiden på permanente plejehjemspladser ikke overstiger tre måneder. Ligeledes er det nødvendigt, at det ved lov sikres, at aflastningspladser kan anvises uden ventetid og efter behov. Regeringen skal sikre, at sådanne pladser er til stede i nødvendigt omfang.

Forslagsstillerne vil henlede opmærksomheden på, at Folketinget den 25. april 1991 enstemmigt besluttede, at de nødvendige plejehjemspladser skal være til rådighed. Derfor er det helt uacceptabelt, at kommunerne stadig ikke overholder de vedtagelser, et enigt Folketing har bestemt.

Fremskridtspartiet har tidligere efterlyst en konkret handlingsplan fra regeringen. Regeringen har nedsat et udvalg; det løser imidlertid ikke problemerne, der er værre end først antaget. Tusindvis af pensionister ligger i øjeblikket på sygehuse og venter på en plejehjemsplads, en beskyttet bolig eller den nødvendige hjemmehjælp, uanset at de er færdigbehandlede. Det er uacceptabelt, at disse forhold ikke for længst er bragt i orden. Ventetiden varer ofte mange måneder med et natbord og et skab til alle personlige ejendele. Dette er uværdigt. Atter mange tusinde venter i utryghed i eget hjem uden den nødvendige hjemmehjælp.

Det er efter forslagsstillernes opfattelse en samfundsforpligtelse af højeste prioritet at sikre vore ældre og svage medborgere en tryk, værdig og kærlig pleje og omsorg, når de ikke længere er i stand til at klare sig selv. Samfundet trækker med de nuværende uacceptable forhold alt for store vekslers på families og pårørendes indsats.